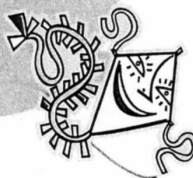
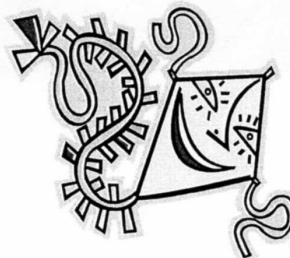
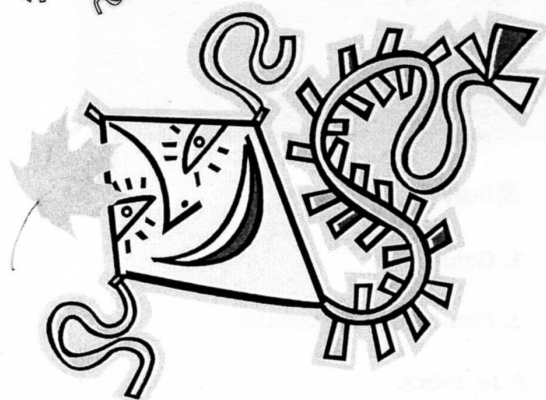

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠOTEK

ŠKOLNÍ
ČASOPIS
PRO
VŠECHNY

ŘÍJEN 2011

č. 2

Protože už máme za sebou dva měsíce nového školního roku, rozhodli jsme se zjistit, jak se Vám ve škole líbí. A začali jsme od prvňáčků.

Rozhovory s prvňáčky:

Otázky: 1. Jak se ti líbí ve škole?

2. Co ses už naučil/la ?

3. A co paní učitelka Smělá ?

4. Co je ve škole jiného než ve školce?

Eliška

1. Hezky.
2. Počítat do 5.
3. Je hodná.
4. Ve škole se musí učit.

Milan

1. Dobrý.
2. Písmenka a matematiku.
3. Je dobrá.
4. Ve školce se spí. *(No však ve škole někdy taky!)*

Anička

1. Dobrý.
2. Abecedu a matematiku.
3. Je hodná.
4. Že si nehrajeme.

V první třídě zpovídaly Bára Zvářová s Janou Chadimovou, foto David Odvárka.

Zájezd do Národního divadla

V pondělí 10. října se žáci devátých ročníků zúčastnili zájezdu do Národního divadla v Praze. Pan řidič nás vysadil pod Petřínem, odkud jsme se mohli pokochat krásným výhledem na Prahu. Navštívili jsme zrcadlové bludiště, kde jsme si užili spoustu legrace. Petřínská rozhledna už nás přivítala deštíkem, po mokrých schodech jsme museli stoupat opatrně, ale to co jsme viděli, určitě stálo za to. Bohužel jsme nemohli uskutečnit plánovanou cestu lanovkou, protože ji zavřeli z důvodu opravy. Cestu z Petřína jsme tedy absolvovali pěšky a navíc hodně rychle, protože se už pěkně rozpršelo. Následoval rozchod v centru, který jsme využili na uschnutí, občerstvení a samozřejmě i nákupy. Poté jsme se odebrali již do Národního divadla, vše jsme si prohlédli a usadili se na svých místech. Shakespearova divadelní hra Zkrocení zlé ženy patří mezi klasiku, proto nám celkem nečinilo potíže se orientovat v ději. Mezi známými herci vystupoval i Vojtěch Kotek, což ocenila zvláště děvčata, a divadelní kukátko kolovalo ostošest. I zpáteční cesta proběhla díky zkušenému panu řidiči bez problémů. V divadle i v Praze se nám líbilo, myslíme si, že se zájezd vydařil.

Článek sepsali žáci 9. tříd, foto p.uč. Iva Dočkalová

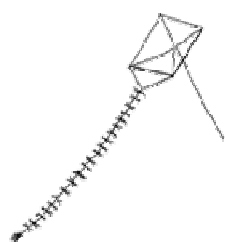

Je to na draka !!!

A tím nemyslíme současnou situaci, ale počasí. Tak proč bychom si jednoduchého draka taky nevyrobili?

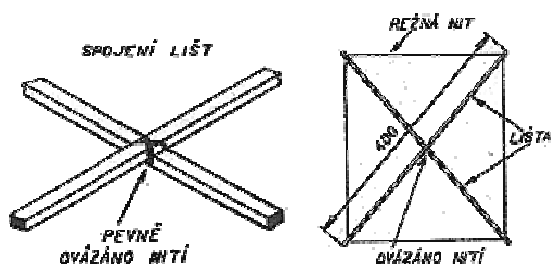
Udělej si draka

První draky začali stavět Číňané. Dávali jim vzhled pohádkových bytostí s nejfantastičtějšími tvary a zbarvením.

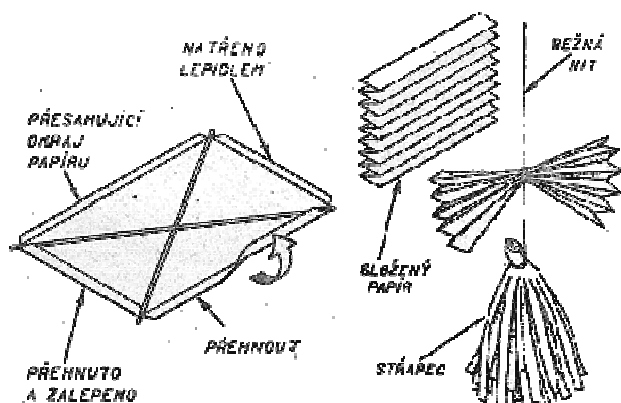

Postavení draka nevyžaduje velkých nákladů. Postačí vám několik špejlí nebo lišt, hedvábný papír a tenký motouz.

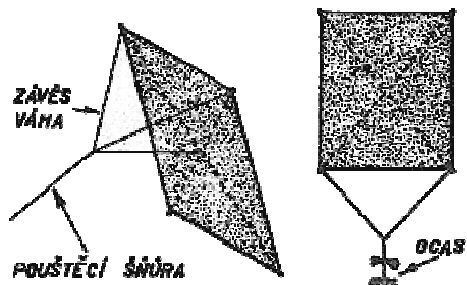
Jeho postavení není nákladné ani pracné, při menší zručnosti ho můžete udělat za jedno odpoledne. Dráček může mít tvar čtverce nebo obdélníčku na výšku. Potřebujete následující materiál: lištu nebo špejli o průřezu 2,5 - 4 mm podle velikosti draka. Velikost volíte od 40 do 50 cm délky lišt. Dále potřebujete reznou nit a hedvábný papír na polepení. Ještě si opatříte dobré lepidlo na papír (např. Herkules). Máte-li vše připraveno, můžete začít.

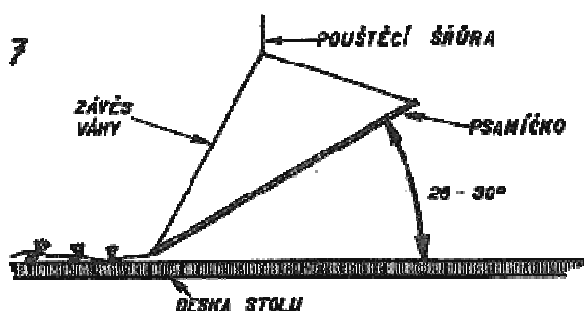
Nejprve přeložte přes sebe dvě stejně dlouhé lišty nebo špejle a svažte nití. Dejte však pozor, aby všechny čtyři konce byly stejně dlouhé. Konce špejlí trochu nařízněte a přes zářezy vedte po celém obvodu reznou nit, přičemž dáte budoucímu psaníčku tvar čtvercový nebo obdélníkový. Hotovou kostru položte na potahový papír, naměřte si jej a na každé straně přidejte asi 1cm přes okraj. V rozích sestříhňte papír tak, jak vidíte na obrázku. Postupně natřete lepidlem přesahující okraj papíru, přehněte přes reznou nit a dobře přilepte.

Ze zbytku potahového papíru nastříháte 10 až 15 malých obdélníků asi 5x10cm. Ty pak složte podle obrázku a navažte ve středech do smyčky na reznou nit asi 10 až 15 cm od sebe. Zhotovíte tak ocas, na jehož konci připevníte ještě střepec ze svinutého papíru na jedné straně nastříhaného, aby vznikly třásně.

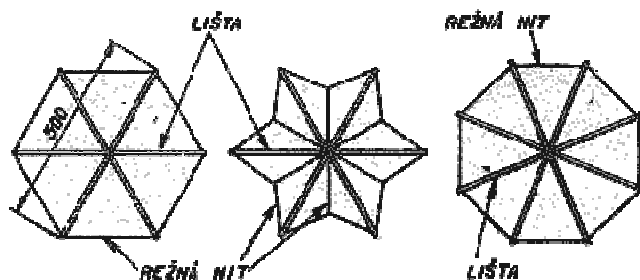

Na potaženého draka přivažte závěs, který je přichycen ve třech bodech a to na horním okraji a ve středu. Na spodní rohy psaníčka připevněte reznou nit asi 30 cm dlouhou a do jejího středu přivažte hotový ohon. Délka ocasu se řídí velikostí draka a rychlostí větru. (průměrně 2m).

Tím je vlastní stavba psaníčka ukončena a zbývá ještě jeho vyvážení. Spusťte draka volně na závěsu nad vodorovnou plochou, třeba nad stolem a pohybujte vypouštěcí šňůrou po závěsu, až psaníčko svírá se stolem úhel 25-30°. Na správném umístění pouštěcí šňůry závisí dobré letové vlastnosti draka.

A na závěr pro ty zručnější další tvary draka:

připravil Patrik Vobejda

Bulharsko- Primorsko

Bulharsko je země jihu Evropy. Je omýváno Černým mořem. Domluvíte se zde jak jinak než bulharsky, ale jelikož je bulharština opravdu skoro stejná jako ruština, domluvíte se tam i tak. V podstatě je úplně stejná, jen se nějaké to slovíčko řekne s jinou samohláskou a azbuka je také stejná. Platí se tu měnou zvanou leva (cca 12Kč). Směna z českých korun na leva však není výhodná- je lepší směnit z českých korun na eura a až pak na leva.

Hlavní město Bulharska je Sofie. Asi všichni byste řekli, že nejvíce živo bude asi tam. Ale to je omyl. Nejživější město v Bulharsku je úplně jinde. Je to Primorsko - jedno z nejvíce navštěvovaných měst. Tak pro zajímavost v Primorsku (ale i v celém Bulharsku) si přes den nic moc nekoupíte. Proč? Všichni dospívají každodenní „mejdán,“ který většinou končí v 5-7 hodin ráno. Proto je nevýhodné bydlet ve středu města hned vedle velkého baru. Další zajímavostí je, že když si na dovolenou zajedete ještě před sezonou, nakoupíte mnohem levněji než při sezoně. A pokud nevíte, kdy je a kdy není sezona, vždy to poznáte na plážích - v sezoně máte velký problém najít lehátko, zato před sezonou máte pláž skoro sami pro sebe. No a když už jsme u té pláže, tak v Primorsku najdeme dvě - Jižní a severní pláž.

Jižní pláž je tam, kde nikdy není přeplněno, vlny tu skoro ani nenajdete a jelikož tam rostou stromy, popadané větve a divné plody doslova řezou do chodidel. A navíc bychom ji lehko našli na mapě - je tam, kde najdeme největší hotelové komplexy. A takový největší hotelový komplex- Grand hotel Primorsko má „jen“ 10 pater a skládá se ze 4 propojených hotelů (ubytování zde by na osobu stálo 14 900 na 7 dní se stravou). No a zpět k pláži. Úžasné je na ní potápění. Je plná všelijakých mořských potvůrek - krabů velkých i malých, škeblí ale i mušlí, různých rybek a dokonce i mořských šneků (z vlastní zkušenosti doporučuji vyzkoušet potápění)

Severní pláž je ta, která je v sezoně úplně zaplněná. A co je na ní tak přitažlivého? No přece velké vlny. A taky se snáz hledá. Tady už to potápění není tak krásné, ale i tady najdeme všelijaké potvůrky.

Černé moře

Proč je černé? Když se kouknete na moře z určité dálky, blíže k pláži má místa černá a více v hloubce se zdá, že voda není modrá, ale černá. Je to velkým množstvím řas rostoucích v trsech na malinkatých útescích. Uvolněné řasy se pak válejí na kraji moře, nebo u břehu jen tak plavou. Při velkých vlnách se během pár minut kolem člověka nahromadí a „obklíč“ ho a začnou se navíjet na nohy i ruce, což mě nebylo moc příjemné.

Jídlo

V Bulharsku se vaří dost podobná jídla. Ale i české kuchyně najdete (dokonce skoro v každé restauraci mají jídelníček napsaný třemi jazyky - bulharsky, anglicky a česky). Jejich tradičním jídlem je třeba tarator - studená polévka jen ze salátových okurek ve smetaně. Nebo třeba čevapčiči, což ale není to, co známe u nás, ale je to jakoby takový párek v housce. Nebo třeba mají vynikající palačinky o velkých rozměrech, dělané jak naslano, tak nasladko a s čímkoliv si řeknete. Ale Bulharsko je proslavené balkánským sýrem - měkký, netavený sýr s nahořklou chutí. A jen tak pro zajímavost, když si objednáte v restauraci hranolky, přinesou vám americké brambory. A takovou typickou specialitou je šopský salát.

Tereza Sodomková

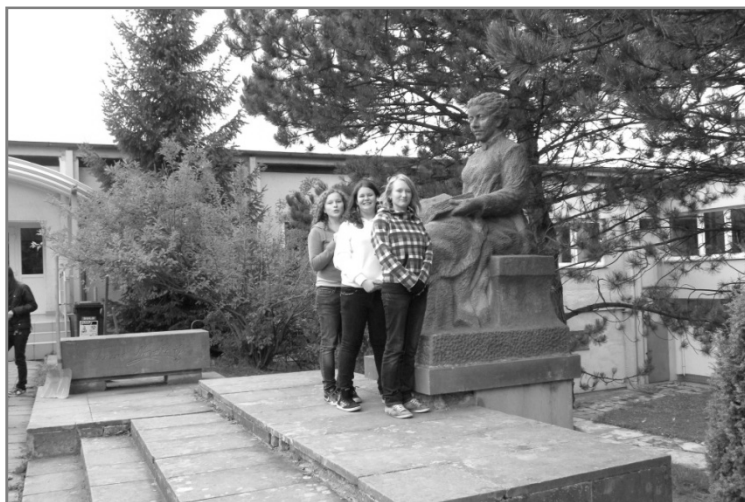
Tereza, jediné Tereza...

A proč právě ona? No protože slaví v říjnu (15.) svátek. A protože Terezek máme hodně i na naší škole (11) – vždyť jenom v naší redakci jsou tři - tak jsme Vám o tomto jménu nejen něco zjistili, ale také jsme naše Terezy vyfotili i s tou nejslavnější před naší školou...

Tereza je ženské jméno, řeckého původu, vykládá se jako pocházející z ostrova Thery nebo Therasie. Z řečtiny se překládá (téresis) jako záštita, ochrana. Svátek má 15. října. Doma můžeme Tereze říkat: Terinka, Terča, Terezka, Tery, Terka, Téra, ale i Réza, Rézinka a Tea. Energie i historický potenciál jména Tereze dává upřímnost, vnitřní pravdivost a vnímavost. Některé ze známých Terez pro příklad:

Marie Terezie (rakouská císařovna)
Tereza Bebarová (herečka)
Tereza Brdečková (spisovatelka)
Tereza Brodská (herečka)
Tereza Huříková (sportovkyně)
Tereza Kostková (herečka
a moderátorka)

Tereza Kerndlová (zpěvačka)
Tereza Maxová (modelka)
Teréza Nováková (spisovatelka)
Tereza Pergnerová (moderátorka)
Tereza Pokorná (herečka)
Tereza Podařilová (baletka)
Tereza Voříšková (herečka)

A aby to klukům nebylo líto, uvádíme z kalendáře i chlapecké jméno:

Lukáš - je mužské křestní jméno. Podle českého i slovenského kalendáře má svátek 18. října. Jméno pochází z latinského názvu oblasti Lukánie a označuje jejího obyvatele. Na naší škole jich je pět. Jméno v jiných jazycích:

anglicky: *Lucas, Luke, Luc*

italsky: *Luca*

německy: *Luk*

sepsali Tereza Vašková a Fanda Zach,

vyfotil David Odvárka

Bud'te pilní jako včelky...

a chodte do zájmových kroužků. Zjistili jsme pro Vás, jaké Vám v letošním roce naše škola nabízí:

Zájmové činnosti:

včelařský kroužek, kroužek technických dovedností, kroužek programování, pěvecké sbory, karate a sebeobrana, aerobik, kroužek deskových her, tvořivá dílna, školní knihovna, florbal, sportování

Zaujal nás především včelařský kroužek, který je tu od září nově, a tak jsme tam vyrazili na výzvědy:

Včelařský kroužek se schází od začátku školního roku na prvním stupni – vždy v pondělí od půl třetí. Vede ho paní Jana Doležalová, kterou samozřejmě znáte z naší školní jídelny. Děti se zde dozívadají o přírodě, zajímavosti jako např. kolik má včelstvo dělnic a plno jiných věcí.

Článek a foto Maruška Doležalová a David Odvárka

Náchodský zámek aneb Po stopách česko - polského projektu...

V pátek 21.října jsme se s žáky naší školy vydali po stopách česko - polského projektu, na kterém spolupracujeme s našimi kamarády z Nowého Tomyšlu. Cílem projektu Prstem po mapě je seznámit polské kamarády s naší zemí. Jedním z měst, které se takto objevily v našich prezentacích, byl i Náchod a píseň Náchodský zámek. Že zámek leží skutečně na kulatém vršku, jsme se mohli sami přesvědčit, ale vyhlídka, která se nám otevřela po výstupu na zámeckou věž, rozhodně stála za námahu. Krásně jsme odtud dohlédli až do dalšího cíle naší cesty - polského lázeňského města Kudowa Zdroj. Zde jsme si prohlédli kolonádu a přilehlý park, na procházku nám krásně svítilo sluníčko, takže zážitky jsme měli jen ty nejhezčí. Cestou zpátky jsme ještě stihli na tržnici nakoupit bonbony a drobné dárečky, takže jsme z Polska odjížděli spokojeni po všech stránkách. Další zastávkou bylo Muzeum Merkuru v Polici nad Metují, kde jsme nejen obdivovali vystavené modely, ale stihli jsme si i sami „pohrát“. Zájezd se nám moc líbil, jsme rádi, že jsme mohli místa, o kterých jsme psali, i osobně poznat.

pro Šotek Kristýna Doubravská a Maruška Křiblová

Za oponou...

Také Vás přitahují tajemná místa a ta, kde jste ještě nikdy nebyli? Rozhodli jsme se, že pro Vás prošmejdíme naši školu a odhalíme i tato místa.

Třídy a chodby v naší škole zná asi každý, většina z Vás asi byla i v ředitelně (někteří možná i častěji, než by sami chtěli), ale jsou zde i místa, kam se normálně jen tak nedostanete. A právě na tato místa Vás zavedeme v našem novém seriálu

Za oponou naší školy

Nejprve jsme se vydali do školní kuchyně a nafotili ji pro Vás v plném lesku. A taky jsme vyzpovídali paní vedoucí Alenu Jadrnou.

Rozhovor v kuchyni – zvědavá byla tentokrát Tereza Sodomková:

Jste s touto prací spokojena?

Jo...Jo jsem.

Jste spokojena s platem?

Lepší než nic.

Co říkáte na to, že děti jídlo vracejí?

Že to ani nechutnají. Ale zase chápu, že všem nemůže chutnat všechno.

A co byste vzkázala dětem, co jídlo vracejí skoro celé?

Aspoň to ochutnejte. A věřte, že se neotrávíte.

Některé děti si stěžují, že nepřidáváte maso. Proč?

Protože je přesně napočítané. Na každou osobu je přesně napočítáno, kolik gramů jídla dostane, kolik z toho je maso, a to musíme dodržovat. A navíc to máte zaplacené.

A jen tak pro zajímavost, jak dlouho a z kolik kilogramů děláte například brambory?

Tak brambory děláme ze 70 kg a i když se škrabou na škrabce, tak je musíme ještě ručně škrabat asi hodinu a půl až dvě hodiny, a to škrabou dvě. No a třeba kaši děláme z 63kg, protože se do ní ještě přidává mléko.

A kam jdou zbytky?

Na Pasíčka.

A vy si uvařené jídlo nemůžete brát domů?

Ne, vůbec. Existuje takový „barel“, do kterého se dávají zbytky a když je plný, tak se veze právě na Pasíčka, kde by podle kg obědů a zbytků zjistili, jestli jsme si vzali nebo ne.

Musíte mít něco na vlasech nebo je to jedno?

Při vaření musíme a při vydávání už nemusíme.

Chodí sem nějaká kontrola?

Ano - hygiena.

Jak často a jak to většinou dopadne?

Tak chodí většinou jednou až dvakrát ročně a dopadá to dobře, přímo velmi dobře, vždy nás chválí.

Děkuji za rozhovor. A Vám všem přeji dobrou chuť!

A zajímá Vás, kam se podíváme příště? Nechte se překvapit, my to ještě sami nevíme...

Fantom opery...

Viděl někdo z Vás tento známý muzikál od A.Lloyda Webbera? My jsme ho ještě neviděli. Zato nám tu ale řádí Fantom dívčích záchodků...

A jak se projevuje?

Zatímco my jsme smolili ve třídě naše příspěvky do nového Šotka, některá dívčí hrdinka naší školy si zkoušela sílu na držáku na toaletní papír. Zřejmě se jí nechce platit za posilovnu. Nebo že by chtěla okouzlit Železného Zekona? Na druhý den zase zkoušela utopit toaletní papír...

No nic, drahá kamarádko, máme pro tebe vzkaz – uber sílu a přidej rozum!!!

Redakce

Ale abychom jen nenadávali, tak toto si určitě zaslouží pochvalu!

Krásná umístění:

Naši školu reprezentovali žáci v krajském kole soutěže žáků ZŠ v odborných dovednostech, postup získali vítězstvím v kole okresním už na konci minulého školního roku. Vedli si znamenitě! **Marian Koutný se umístil na 4. místě a Vojta Stříteský na 2. místě.** Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Stolní tenisté druží v okrese

Tým stolních tenistů ve složení **Marek Rejent, Ondřej Hromádka, Viktor Koutný a Josef Čermák** vybojoval v okresním kole soutěže druhé místo. Pouze jeden vítězný zápas chyběl k vítězství a k postupu do kraje. Blahopřejeme!

V příloze Literární stránky tentokrát přinášíme příspěvek našeho „zahraničního dopisovatele“ Jakuba Lustyky.

V anglické škole

Odhraňuju peřinu a protahuju se. Seskočím z postele. Vydám se po schodech na snídani. Sednu si ke stolu a s hlubokým povzdechem si uvědomím, že je další školní den! „Zas to začíná,“ zamumlám. Zlehka zabouchnu dveře auta a vykročím pravou nohou k chodníku. Blížím se k bráně a tam pozdravím prvního učitele, na kterého jsem narazil. Přejdou přes přechod a blížím se ke škole. Jdu a ještě si mnu rozespálé oči.

„Hallo Jakub, how are you today?“ ozve se za mými zády hlas kamaráda Willa.

„Fine.“ zamumlám a počkám, aby mě Will došel. Následuje rozhovor až před naší učebnu, teda pokud se dá považovat za rozhovor zaryté mlčení z mé strany. Nahlédnu do rozvrhu. Je zvláštní, protože je na čtrnáct dní a každá školní hodina trvá 80 minut, takových dvojhodinovek máme každý den pět. Mám obyčejné hodiny, jako matiku, anglinu, dílny a tělocvik. Pak mám už jen neobyčejné hodiny – vědy, nauka o lidech, divadlo a oblíbenější, ICT (informatika) a fotografování. Všude jsme pozadu za žáky v Česku, takže při matice teprve začínáme záporná čísla (která jsme probírali u nás už skoro před rokem). Akorát v dílnách už děláme hodiny, v ICT webové stránky a samozřejmě jsme napřed v AJ. Tam děláme větné členy (pokud se tak dá nazvat rým, otazník, repetice atd...).

Při tělocviku pořád sportujeme a na mě a na mé kámoše připadl jako první bandminton. Potom půjdeme na Netball (sám nevím co to je), na fotbal a na konci roku si zahrajeme dokonce pozemní hokej. Je za mnou další školní den a já si musím pořád připomínat, že zítra to půjde znova dokola! ☹

Z Anglie Jakub Lustyk

A rozloučíme se s Vámi reportáží z noci s e-Twinningem.

Těšíme se s Vámi na shledanou v dalším čísle, které vyjde okolo 25. listopadu.

Vaše redakce

4. ročník Maratónu e-Twinning – Noc ve škole

Seznamte se...

Jak ten čas letí. Rok uplynul jako voda a my jsme se opět zapojili do mezinárodní akce Maratón e-Twinning, jejíž hlavní myšlenkou je spolupráce škol. První rok jsme pozvali panáčky z loga k nám na návštěvu a představili naši obec a školu, druhý rok jsme pro ně stavěli městečko, vloni se nám pod rukama rodila zvláštní a neobvyklá zvířata, jejichž popis byl předáván v mnoha mezinárodních jazycích.

Letošní téma se nám také moc líbilo.

Měli jsme představit školu, zemi a město svého projektového partnera pomocí kvízu s alespoň pěti indiciemi. V úterý 25. října se od 17 hodin začaly scházet děti a hned jsme si rozdělili úkoly a pustili se s chutí do práce.

Naším prvořadým úkolem bylo převzetí štafetového kolíku od školy, která pracovala před námi, a tak jsme v počítačové učebně netrpělivě očekávali zadání kvízu. Nečekali jsme dlouho, hádanka přišla ze školy z Tvrdonic. Obratem ruky jsme na společný web odeslali odpověď a také naše zadání:

Toto je erb našeho spřáteleného města.

Najdeme zde také největší proutěný koš světa, je zapsán v Guinnessově knize rekordů.

Nalezneme zde také muzeum proutí. Toto proutí se jmenuje viklina.

V této zemi se narodil papež Jan Pavel II.

Pokud ještě váháte, posíláme poslední indicii:

Název města je dvouslovný, spoj: opak starý a rodiště Bedřicha Smetany bez Li.

Více zde: <http://maraton-etwinning-2011.webnode.cz/maraton/a25-rijna-2011-7-den/>

